

gynkede at tale om 65, der er Plads til, saa skal han dog høre, hvad Professor Thomsen skriver om det i 1883. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse det: „Da der ved Begyndelsen af Høstsemestret 1883 meldte sig 195 Studerende som Deltagere i de praktiske kemiske Øvelser, maatte der tages overordentlige Foranstaltninger for at skaffe Plads til dette meget store Antal; Laboratoriet kunde i sine 4 Afdelinger kun modtage 154 Studerende“ — dette til Sammenligning med de 65 — „og henviste Resten til at søge Plads i den polytekniske Læreanstalts eller Landbohøjskolens Laboratorium. Da det første af disse kun kunde modtage 25 af de farmaceutiske Studerende, og da Landbohøjskolens Laboratorium alt var helt optaget, maatte der skaffes Udvei til Anbringelse af de resterende 16 Studerende,“ og dertil benyttede man saa Pladsen i Rjælderens, som ganske vist — siges der — ikke er god. Jeg skal endvidere oplyse, at der i 1885 skete en yderligere Udvidelse, og at der, efter at denne Udvidelse var sket, kunde anbringes 185 Studerende, saa jeg vil kun sige, at hele den Bygning, som den ærede Ordfører har opført, falder fuldstændig til Jorden, naar hans Tal 65 skal forandres til 185. Se, Ordføreren sammen med de andre Venstremedlemmer var fuldstændig enig med Mindretallet i, at det kemiske Laboratorium burde udsettes, men ganske vist, lige i Slutningen vendte man Madam Svendsen. Den ærede Ordfører vendte ganske vist paa en feil Forudsætning. Jeg haaber ikke, at Thinget gjør Bendinger paa den samme Motivering. — Det Næste, man saa omtaler som Grund for at gaa fra det kemiske Laboratorium er, at man siger: Det ligger for langt fra den nuværende polytekniske Læreanstalt. Angaaende dette skal jeg oplyse, at i de Motiver, som laa til Grund for Opførelsen af en polyteknisk Læreanstalt i 1882, skrev man om denne Afstand Følgende: „Ved at flytte ud til denne Plads vil Afstanden mellem Universitetet og den ny polytekniske Læreanstalt vel blive noget større end ved den tidligere paatænkte Beliggenhed, men da det er unge Mennesker, der søge Anstalten, ville de i Reglen kunne tilbagelægge Afstanden i en Tid af 10—12 Minutter, saa at de Ulemper, som kunne opstaa af den forøgede Afstand, let kunne hæves ved at slutte en Forelæsning et Par Minutter tidligere og begynde den næste et Par Minutter senere. Afstanden til Universitetets kemiske Laboratorium vil derimod blive saa stor, at den vil volde Vanskeligheder, men ogsaa disse kunne overvindes, naar den kemiske Undervisning for Polyteknikerne (og Farmaceuterne), der før har været fordelt

imellem Læreanstalten og Universitetets kemiske Laboratorium, for Fremtiden helt gives paa den polytekniske Læreanstalt, hvad der vil være gjørligt, naar der ved Anstaltens Laboratorium ansættes en Assistent, hvem det overdrages at holde nogle af de Forelæsninger, der ville komme til at paaligge Læreren i Kemi. Men selv om denne Udvei i sin Tid ikke skulde kunne følges, vil man dog kunne komme ud over Vanskelighederne ved at lade en halv Time forløbe mellem Undervisningstimerne paa de to Steder; Bestyrelsen for Læreanstalten har ikke fremset nogen Betænkelighed ved Anstaltens Henslytning til det paagældende Areal.“ Det er Motiverne, hvorfor man den Gang dristede sig til at flytte derud. Da havde man ikke Tanke om at ombygge kemisk Laboratorium, og jeg vil kun sige, at i de Forslag, som ligge for angaaende Lærerkrafterne ude ved den nye polytekniske Læreanstalt, er der netop sket en Forøgelse i saa Henseende, idet der foruden de to kemiske Professore er foreslaaet en Docent — ikke en Gang en Assistent, men en Docent — mere i dette Sag, netop med dette For maals Opnaaelse for Die. Altsaa Afstanden kan der jo heller ikke være Tale om; thi der er i det Mindste ikke længere fra den nye polytekniske Læreanstalt til det kemiske Laboratorium i Ny Vestergade, end fra det kemiske Laboratorium i Ny Vestergade til den nye polytekniske Læreanstalt. Her maa altsaa gjælde de samme Grunde. — Endelig fremtatte den ærede Ordfører en personlig Grund; han sagde, at den nuværende Professor ved dette Laboratorium — jeg skulde ikke have rørt ved det, naar den ærede Ordfører ikke havde gjort det — havde arbejdet der i 20 Aar. Jeg skal da kun spørge den ærede Ordfører: Har han ingen Løn faaet? Har han ikke faaet de Væresbevisninger, som almindelig medfølge sige Stillinger? Endelig sagde den ærede Ordfører, at han har indlagt sig stor Fortjeneste ved at faae Kryoliten bragt i Anvendelse, men maa jeg spørge: har det ikke været til særlig pefuniar Fordel for den ærede Professor? Jeg tror det var bedst vi lode disse Sager ligge. Nu siger den ærede Ordfører, at hele Lovforslaget, som vi nu have foreslaaet det, i Virkeligheden kun er 100—150,000 Kroner dyrere end det, som Mindretallet muligvis vilde være gaaet til, hvis vi havde ladet det kemiske Laboratorium ude af Betragtning. Men jeg skal indrømme, at hvis Hiertallet vilde have været enigt med os i at bevilge, foruden det vi vare enige om, endvidere det mineralogiske Museum, er det rimeligt, at vi vilde være gaaet med, men vi vilde ikke gjøre det, for-